

stærke Udvikling meget vanskelige end for 35 Aar siden, da denne Undervisning begyndte paa den polytekniske Lærestiftelse. Det tør derfor ikke forudsættes, at een Lærer kan overtage samtlige tre Discipliner paa en for Nutiden tilfredsstillende Maade. En Deling af Landbrugsfaget bliver saameget mere en Nødvendighed, som der maa være en levende Forbindelse mellem Højskolens Landbrugslærere og det praktiske Landbrug, hvilket kun kan ske derved, at Lærerne faa Tid og Leilighed til at tage virksom Del i det stærke Foreningsliv, som i de senere Aar har udfoldet sig bestandig kraftigere og kraftigere; uden dette vil Undervisningen i Landbrugsfaget staa uden Nød i det virkelige Liv. Naar de ovenfor nævnte Forslag med Hensyn til Agerdyrkningskemi og Planterfysiologi gennemføres, vil en Tvedeling af Faget formentlig være tilstrækkelig, men den vil kun være fyldestgørende under Forudsætning af, at de paagjældende Personers Stilling ordnes saaledes, at de kunne betragte Virksomheden ved Højskolen som deres Hovedgjerning, og del er af Hensyn hertil, at der her er foreslaaet, at der fremtidig ved Højskolen ansættes endnu een Lærer til Landbrugsfaget. Alt fastslaa en bestemt Maade forud, efter hvilken Undervisningen mellem de to Lærere uforanderlig burde deles, vilde her som ved alle øvrige, lignende Lærerstillinger være lidet hensigtsmæssigt, thi for til enhver Tid at naa den bedste Besættelse af Posterne kan ofte et Hensyn til de Personligheder, der i det enkelte Tilfælde melde sig til Raadighed, være at anbefale.

Undervisningen i Husdyrbrugsfaget vil kun komme Højskolens Landbrugselever fuldt til Nytte, naar det for dem bestemte Kursus i Faget afflutes i Løbet af 1 Aar; thi ellers nødes de til en Forlængelse af Studietiden eller til at nøies med en Brødbel af et Kursus i Faget. Dette vil imidlertid ikke kunne gennemføres, uden at der sker en Forandring i det nu bestaaende Forhold, at Undervisningen i dette Fag helt er fælles for Landbrugere og Veterinærer. Men det er desuden i høi Grad ønskeligt, at Undervisningen fremtidig i større Udstrækning end tidligere støttes ved Ekskursioner, navnlig for at der under Lærernes Vejledning kan gives Eleverne Leilighed til at se gode Arealbesættninger. Men dette nødvendiggjør en Deling af Lærerstillingen, og en saadan er saa meget mere at anbefale, som det gaar med Læreren i Husdyrbrug ligesom med Læreren i Landbrug, at det foruden Fagdannelse er et meget bredt Grundlag af Hjelpevidenskaber, hvorpaa han maa staa for at kunne udfylde sin Plads, navnlig da Kemi, Zoologi, Embryologi og Fysiologi, og dette Grundlag maa holdes vedlig, saaledes at ingen Bevægelse i disse Grundvidenskaber, som har Betydning for hans Fag, undgaar hans Opmærksomhed. Og desuden bør Husdyrbrugslæreren ligesom Landbrugslæreren have Tid og Leilighed til jævnligt at færdes i Landets forskellige Egne for at staa i stadig levende Forbindelse med Husdyrstanden i Landet og med Landmændene.

Det er til Gennemførelsen heraf, at der her foruden Læreren i Husdyrbrug tillige er foreslaaet ansat en Docent i Faget.

De pathologiske Fag, altsaa Undervisningen i selve Sygdomslæren med dertil hørende kliniske Øvelser og Operationsøvelser, har hidtil været overdraget to af Højskolens Lærere, af hvilke den ene tillige skal holde et Foredrag for Landbrugseleverne over de vigtigste Husdyrsygdomme.

Disse Læreres theoretiske Fag have et stort Omfang, og som alle Videnskaber, der støtte sig til Naturvidenskaberne, ere de i en stærk Udvikling, som navnlig i den senere Aarække har overgaaet alt, hvad man tidligere har kjendt i Lægevidenskabens Historie. Denne Udvikling maa Lærerne ved Højskolen kunne følge, naar de skulle udføre deres Gjerning forsvarligt, og ved Siden deraf er det ogsaa nødvendigt, at det ikke gjøres dem umuligt at arbejde med paa Videnskabens Udvikling og at bidrage deres til ogsaa ad denne Vej at hævede den danske Veterinærskoles gamle Ry.

Ved Siden af den theoretiske Undervisning have begge disse Lærere en bethdelig klinisk Virksomhed, der navnlig for den ambulatoriske Kliniks Vedkommende er meget byrdefuld, og fra hvilken der ikke er megen Ferie eller Hviledag. Lærernes Arbejde ved Klinikerne afhænger jo dels af Elevantallet, dels af Patientantallet. Antallet af Veterinæreleverne var gennemsnitlig:

1860—70.....	146
1870—80.....	90
1880—85.....	148

Det ses altsaa, at det efter en Nedgang alter er i Stigning; fra 1877—78 til 1878—79 steg det pludselig fra 82 til 114.

Ved den stationære Klinik har Patientantallet i de sidste Aar været i jevn Stigning fra 1409 om Aaret til 1796, medens det i 1870 kun var 1095; ved den ambulatoriske